

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 621

гр. София, 18.01.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в закрито заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **6428** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът констатира, че производството по делото е оставяно без движение 3 пъти, както следва:

С определение №9610 от 07.12.22г. да посочи:

I. Предявява ли искова МОЛБА.

Ако предявява искова молба по чл.121, ал.1 т.3 вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл- да посочи надлежен ответник, размер и период на обезщетение - "от ... до..." за не повече от 6 месеца, както и че същото следва от незаконосъобразната ЗАПОВЕД РД-015-088 от 01.06.2022г.

II. Ако претендира друго обезщетение да посочи:

-срещу кого претендира вредите - следва да бъде юридическото лице при съответното длъжностно лице, свързано с вредоносното административно действие, бездействие, акт.

-за какви вреди -имуществени или неимуществени вреди.

-ако са имуществени вредите -да посочи освен в какъв размер и как са формирани - за период /да се посочи/, от акта, действието т.е. конкретна дата

-какво е основание за търсене на вредите- незаконосъобразен акт -да се посочи /отменен ли е/, незаконосъобразно действие на кое длъжностно лице или бездействие -да се посочи вкл. ако е бездействие да се визира на какво основание /молба на ищцата ответникът е бил длъжен да извърши същото.

Направено е поредното нередовно уточнение, вкл. и в посока разширение на исковата претенция, като първоначалната претенция по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от 10 000лв. за осъждането на ДНСК, е разширена с претенция за вреди на основание ЗДСл, следствие от оставянето ѝ без работа от заповедта за уволнение №РД-16-023 от 01.06.2021г./отменена с решение по адм.дело №9450/21т. на АССГ/, както и въвеждане на претенция за неимуществени вреди без размер.

С определение от №3984 от 10.05.2023г. съдът е оставил производството без

движение с конкретни указания:

-По претенцията по чл.121, ал.1 т.3 вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл. трябва за 6-те заплати да посочи период и общ размер, както и как е изчислен /т.е каква е месечната заплата/.

-По втората претенция- 10 000лв. имуществени вреди, представени като пропуснати ползи и претърпени загуби -трябва да се определят конкретно същите-колко са загубите, колко са пропуснатите ползи и как са изчислени, период.

-По третата претенция за неимуществените вреди- колко се претендират не е ясно.

-По всичките претенции ищцата да има предвид, че ако вредите - се претендират от отделни актове- трябва вредите да се дефинират отделно т.е за всеки акт.

В отговор ищцата с молба от 22.05.23г. е заявила, че: променя основанието на първата си искова претенция /по чл.121,ал.1 т.3 от ЗДСл вр. с чл.104 от ЗДСл –предмет на адм.дело №9777/21г./ на такава с правно основание чл.122, ал.3 от ЗДСл. /заб. „когато възстановен по реда на ал. 1 държавен служител не бъде допуснат да изпълнява съответната длъжност, той има право и на обезщетение в размер на основната му заплата от деня на явяването му на работа до действителното му допускане да изпълнява служебните си задължения./ Уточнен е и периода -01.06.22г. до 04.05.23г. като сумата е дефинирана на 24 876,26лв., лихва от 290,26лв. върху тази главница за периода от 01.06.22г. до 12.07.22г., както и законната лихва от 13.07.22г. /заб. от ИМ/ до окончателното изплащане. Сочи се и как е формирана тази имуществена претенция на база конкретни изчисления във връзка с дължимо възнаграждение.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, ЧЕ тази редовна искова претенция, макар и с променено основание обаче е предявена по начин, който представлява алтернативен петитут - ако не се уважи, то алтернативно се иска да се разгледа иска като такъв по чл.12, ал.1 т.3 от ЗДСл. за срок от 6-месеца –от 01.07.22г. до 31.12.22г. за сумата от 15 399,42лв. т.е за по-малък период и за по-малък размер.

Лицето е продължавало по претенцията си за неимуществени вреди да не сочи размер, защото според лицето същият на основание чл.52 от ЗЗД се определял по справедливост от съда.

Въведена е и нова искова претенция за 180лв., свързана с обитаваното жилище от лицето.

Ето защо, за трети път с определение №8107 от 25.09.2023г. производството е оставено без движение с указания л.732-733 том.III:

1.По иска по т.І. в мотивите да има предвид, че НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕДЯВИ КАТО АЛТЕРНАТИВНА исковата претенция от 24 876,26лв , тъй като и размера и периода се променя, поради което лицето трябва ясно да заяви има ли предявени два самостоятелни иска с посочените параметри, или само едни и кой е той.

2. По претенцията от 180лв. претърпяна загуба за отстраняването на авария в банята да посочи причинната връзка с основание, кога се е случило и т.н. конкретни обстоятелства на иска.

3. Повторно да дава възможност на ищцата да се посочи размер на претендираните от 31.08.21г. неимуществени вреди.

Ищцата е предупредена, че при неизпълнение на указанията в посочената част - производството ще се прекрати.

С молба-становище от 03.10.2023г. на л.736 -по иска за неимуществени вреди, отново страната не сочи размер, поддържайки тезата си, че вредите се определят от съда по справедливост и ищцата не може да иззме това правомощие от съда като посочи

конкретен размер.

Във връзка с гореизложеното, СЪДЪТ констатира, че за втори път ищцата не сочи размера на неимуществените вреди, които претендира, поради което тази искова претенция е без петитум. В действителност, както е Указано на страната и както тя разчита закона съдът определя конкретния размер, но лицето трябва да посочи сума, която претендира. Това е част от петитума му, поради което тази искова претенция за неимуществени вреди във връзка с болки и страдания от три заповеди на Началник на ДНСК РД №16-021 от 09.09.2021г. и №16-022 и №16-023 от същата дата и действия- свален електромер /л.572/ -на основание чл.158, АЛ.3 от АПК следва да се остави без разглеждане.

На следващо място, съдът приема, че същата последица без разглеждане трябва да се приложи и по отношение на претенцията, свързана с имуществените вреди от 180лв.. Тази претенция не е подведомствена на административния съд, защото сумата се претендира като дължима по фактура №00000000200 от 24.09.2021г. за авария възникнала на 23.09.2021г. във ведомствено жилище в[жк], обитавано въз основа на договор за наем на имот-частна общинска собственост от 28.10.2019г.. Тази вреда не следва от административен акт, няма и административно бездействие, ако се приеме, че има изпратена покана до ответника за изплащане на сумата. Изложеното е така, защото ползването на жилището се базира на договорни отношения с ответника, макар и следствие от сложен фактически състав- заповед и договор, и като претенция за платеното от името на собственика на жилището от наемателя -се предявява пред гражданските съдилища. Това не е и въпрос по същество, тъй като лицето ясно е заявило основаниято, което не е свързано с такова по АПК за образуването на дело. Не следва да се изпраща в тази част спора по подсъдност на гражданския съд, тъй като не се касае за изначално предявен в този смисъл надлежен иск, а за нововъведа и новосформирана след обездвиждането ѝ претенция. Лицето може само да защити правата си като предяви иска си пред РС, както е направило до сега. Видно от отговора на ответника, договора за наем е прекратен и има решение 03791 от 15.11.2021г. по гр.дело №2662/2021г., с което искът на В. по чл.124,ал.1 от ГПК вр. с чл.228 от ЗЗД е отхвърлен. Прави се и извода, че когато е издадена въпросната фактура, лицето е обитавало жилището неправомерно, които съображения са по съществото на иска, който не е подведомствен на АС.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ:

По претенцията по чл.121, ал.1 т.3 вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл. трябвало е лицето за 6-те заплати да посочи период и общ размер, както и база за изчисляване - с определение №3984/10.05.23г. е указано на страната това.

В отговор на л.553 лицето е заявило, че променя ИМ от иск с правно основание чл.121, ал.1 т.3 вр. с чл.104, ал.1 от ЗДСл - в иск с правно основание чл.122, ал.3 вр. с ал.1 от ЗДСл.-възстановен, но недопуснат държавен служител, като е визиран и периода от 01.06.22г. до 04.05.23г. с размер от 24 876,26лв., ведно с мораторната лихва от 290лв. върху главницата за периода от 01.06.22г. до 12.07.22г., като подробно изнася данни как е формирана главницата. Обаче, както е констатирано с определение №8107 от 25.09.23г. - този иск се претендира при условията на алтернативност -ако се прецени, че не е основателен, то /л.559 от молбата на ищцата/ да се осъди ответника по чл.121, ал.1 т.3 от ЗДСл.-т.е. обезщетение за времето, през което служителят не е бил на работа, поради незаконното уволнение за периода от 01.07.22г. до 31.12.2022г. -за 6 месеца и сумата е в различен размер 15 399,42лв.. На лицето е указано, че не

може като алтернативна, тъй като основно правното основание се променя периода и размера. Дадена е възможност на ищцата да заяви дали поддържа 2 та иска като отделни.

Следва да се има предвид, че при алтернативната претенция съдът избира коя да разгледа като най-честия пример е в гражданския процес /откъдето идва тази алтернативност/, когато основанията се конкурират за собственост напр.или по наследство, или въз основа на давност т.е. но по останалите елементи трябва да има съвпадение. В административния процес поначало подобно предявяване на алтернативни искиви претенции - следва да е ограничено. В конкретния казус -може, но при идентичен период и размер т.е. или защото лицето не е допуснато до работа, или защото е било без такова, поради незаконното уволнение. Различно е основанието, като по останалите параметри

С молба на л.73б - ищцата по тази алтернативна претенция излага други основания свързани с незаконното ѝ уволнение, както и пояснява, че предвид това, че Заповед №РД-15-088 от 01.06.22г. на Началника на ДНСК е обявена за нищожна, то претендира по чл.122, ал.3 от ЗДСл. обезщетение за периода от 01.06.22г. до 04.05.2023г. от 24 879,26лв.. По тази искова претенция СЪДЪТ ПРИЕМА, ЧЕ предвид изявлението на лицето по нея- се прима, че я поддържа, макар да е е казано изрично, поради което в тази част производството е редовно и следва да се насрочи.

Няма изявление за алтернативност, както и няма излагане на доводи по отношение на другата искова претенци от 15 399,42лв. с правно основание чл.121, т.3 от ЗДСл. за периода от 01.07.22г. до 31.12.2022г. -за 6 месеца, поради което съдът приема, че не я поддържа.

Следва обаче да се има предвид, че се въвежда нови искиви претенции. Твърди, че с издадената заповед №РД-16 -023 от 09.09.2021г. на Началника на ДНСК за периода от 09.09.21г. до 31.05.22г. е лишена да получава доходи, поради което предявява искова претенция за сумата от 6554лв., както и лихва от 420лв. от 04.01.2023г.

Претендира и пропуснати ползи по чл.82 от ЗЗД от 2770лв. за периода от 01.07.2021г. до 31.01.2022г. и мораторна лихва от 254,49лв. Не се сочи какво е основанието, но видно от начина на изчисляване -основната месечена заплата, свързано е с нищожната заповед Заповед №РД-15-088 от 01.06.22г..

Тези 2 нови искиви претенции следва да се отделят от настоящето производство и съответно да се прецени дали са редовни.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

1. ОТДЕЛЯ от настоящето дело исковите претенции на С. П. В. срещу ДНСК, както следва:

за осъждането на ответника за сумата от 6554лв. във връзка със заповед №РД-16 -023 от 09.09.2021г. на Началника на ДНСК, за периода от 09.09.21г. до 31.05.22г., през който е лишена да получава доходи, както и лихва от 420лв. върху посочената главница.

за осъждането на ответника за сумата от 2770лв. пропуснати ползи по чл.82 от ЗЗД за периода от 01.07.2021г. до 31.01.2022г. и мораторна лихва от 254,49лв., свързана със заповед Заповед №РД-15-088 от 01.06.22г. на Началника на ДНСК.

Да се докладва на Председателя за образуване на нови дела.

2. ОСТАВЯ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ пред настоящия състав исковата претенция от 24

876,26лв. по чл.122, ал.3 вр. с ал.1 от ЗДСл. за периода от 01.06.22г. до 04.05.23г., през което време С. П. В. не е допусната до работа от ответника ДНСК, ведно с мораторната лихва от 290лв. върху главницата за периода от 01.06.22г. до 12.07.22г., ведно със законната лихва върху посочените суми.

В ТАЗИ ЧАСТ

НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 26.03.2024г. от 13ч., за която дата и час да се призоват страните като им указва доказателствената тежест за твърдяните обстоятелства.

3. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустими исковите претенции на С. П. В. срещу ДНСК за осъждането ѝ за неимуществени вреди, последно заявени като болки и страдания от три заповеди на Началник на ДНСК РД №16-021 от 09.09.2021г. и №16-022 и №16-023 от същата дата и действия- свален електромер, както и **ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** иска за сумата от 180лв.имуществени вреди във връзка със сума, дължима по фактура №00000000200 от 24.09.2021г..

в тази част ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ДЕЛОТО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта за прекратяване подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС чрез АССГ в 7-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните
Съдия: